

Arrest

nr. 50 451 van 28 oktober 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 14 september 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 30 augustus 2010 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en de beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan verzoeker ter kennis gebracht op diezelfde dag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die *loco* advocaat B. DE MULDER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart op 13 september 2007 het Rijk te zijn binnengekomen.

Op 14 september 2007 dient verzoeker een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Op 19 september 2007 neemt de Dienst Vreemdelingenzaken een verklaring af van verzoeker met betrekking tot zijn identiteit, herkomst en reisweg en verstrekt de Dienst Vreemdelingenzaken een vragenlijst aan verzoeker waarin hij uitgenodigd wordt om de redenen uiteen te zetten die hem ertoe

aanzetten om een asielaanvraag in te dienen en waarin de mogelijkheden tot terugkeer naar het land waaruit hij gevlucht is, worden verduidelijkt.

Op 21 september 2007 maakt de Dienst Vreemdelingenzaken deze verklaring en vragenlijst over aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 13 december 2007 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 26 december 2007 wordt verzoeker van zijn vrijheid beroofd en overgebracht naar de gevangenis van Antwerpen wegens verkrachting van een meerderjarige. Voor deze feiten wordt verzoeker op 14 maart 2008 veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen.

Op 26 juni 2008 wordt verzoeker in vrijheid gesteld.

Op 10 september 2008 wordt verzoeker opnieuw van zijn vrijheid beroofd en overgebracht naar de gevangenis van Antwerpen wegens mededader bij diefstal met geweld of bedreiging met gebruik van wapens. Op 20 november 2008 wordt verzoeker voor deze feiten veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen. Het beroep dat door verzoeker werd ingesteld tegen het vonnis van de correctionele rechtbank, wordt in beroep verworpen door het hof van beroep van Antwerpen op 10 februari 2009. Verzoeker zou op 13 maart 2009 vrijgesteld worden, doch wordt administratief weerhouden in de gevangenis van Antwerpen.

Op 27 maart 2009 wordt aan verzoeker een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Diezelfde dag wordt verzoeker overgebracht naar het centrum voor illegalen te Merksplas.

Op 12 mei 2009 wordt de opdracht gegeven aan het centrum voor illegalen om verzoeker in vrijheid te stellen en hem een nieuwe termijn toe te kennen van 12 mei 2009 tot 17 mei 2009 om het grondgebied te verlaten.

Op 10 juni 2009 wordt een administratief verslag vreemdelingencontrole opgemaakt naar aanleiding van een proces-verbaal (AN.55.LB.074959/2009-GF) nadat verzoeker illegaal werd aangetroffen bij een drugscontrole.

Op 31 augustus 2009 wordt verzoeker opnieuw illegaal aangetroffen (P.V. AN.55.LB.110730/2009-GF) en wordt hem nogmaals een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Ook op 18 september 2009 wordt verzoeker illegaal aangetroffen (P.V. AN.55.LB.9464/2009-GF) en wordt hem weer een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 8 oktober 2009 en op 23 oktober 2009 wordt nogmaals een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker ter kennis gebracht.

Op 16 november 2009 wordt een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld nadat verzoeker betrappt was op winkeldiefstal. Op diezelfde dag wordt aan verzoeker een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 4 december 2009 wordt een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld nadat verzoeker betrappt was op het stelen van drie broeken. Op 5 december 2009 wordt hij van zijn vrijheid beroofd en overgebracht naar de gevangenis van Antwerpen.

Op 16 maart 2010 wordt verzoeker in vrijheid gesteld.

Op 27 maart 2010 wordt een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld nadat verzoeker illegaal werd aangetroffen in Antwerpen.

Op 31 maart 2010 wordt verzoeker betrappt tijdens een winkeldiefstal.

Op 7 april 2010 wordt een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld naar aanleiding van een proces-verbaal (AN.60.LB.046639/2010-GF) nadat verzoeker betrappt werd bij het verkopen van verdovende middelen zonder machtiging.

Op 4 juni 2010 wordt verzoeker voor deze feiten veroordeeld door de rechtbank van eerste aanleg van Antwerpen tot een gevangenisstraf van één jaar.

Op 2 juli 2010 wordt aan verzoeker een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Deze beslissing wordt hem op 6 juli 2010 ter kennis gebracht. Verzoeker werd vrijstelbaar op 30 augustus 2010 wegens voorlopige vrijstelling met ter beschikkingstelling van de verwerende partij.

Op 30 augustus 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nogmaals een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en de beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Met toepassing van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, moet de zich noemende H.B.(...), geboren te O. in 1975, verklarend onderdaan te zijn van Marokko, het grondgebied van België verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten : Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Italië, IJsland, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechische Republiek, Oostenrijk, Denemarken, Zweden en Zwitserland, tenzij hij (zij) voor deze landen over documenten beschikt.

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING (2)

Artikel 7, eerste lid, 1° : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten; betrokkene is niet in het bezit van een paspoort voorzien van een geldig visum.

Artikel 7, eerste lid, 3° : wordt door de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid of zijn gemachtigde, W. V., attaché, geacht de openbare orde te kunnen schaden: betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan heling, poging tot oplichting, verkrachting op meerderjarige, aanranding van de eerbaarheid, slagen en verwondingen

Artikel 7, eerste lid, 6° : beschikt niet over voldoende middelen van bestaan voor de terugreis naar het land van oorsprong / voor de doorreis naar een derde Staat waar zijn toelating is gewaarborgd, en is niet in staat die middelen wettelijk te verwerven; de betrokkene bezit geen geld

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Italië, IJsland, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechische Republiek, Oostenrijk, Denemarken, Zweden en Zwitserland, met uitzondering van de grens met om de volgende reden

- kan met zijn-haar middelen niet wettelijk vertrekken

- gezien betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan heling en poging tot oplichting, verkrachting op meerderjarige, aanranding van de eerbaarheid, slagen en verwondingen, bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

- betrokkene beschikt niet over de nodige financiële middelen ten einde zich een reisticket aan te schaffen

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te worden opgesloten, aangezien zijn (haar) terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan worden uitgevoerd

- Gezien betrokkene niet in het bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden

- *Gezien de betrokkene zich in een situatie van illegaal verblijf in België bevindt, is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren.*

- *Gezien betrokkene vatbaar is om de openbare orde te schaden is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren."*

2. Over de rechtspleging

In zoverre het de bedoeling is van verzoeker om de beslissing tot vrijheidsberoving aan te vechten met onderhavig beroep, wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen erop dat artikel 71 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna afgekort: de Vreemdelingenwet) voorziet dat de vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van artikel 7 van de Vreemdelingenwet tegen deze maatregel een beroep kan instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. Artikel 72, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet. De Raad dient derhalve vast te stellen dat hij, gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht - die op algemene wijze is geregeld in artikel 39/1 van de Vreemdelingenwet -, niet bevoegd is om van de vordering kennis te nemen (cf. RvS 12 januari 2001, nr. 92.181; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 1 december 2006, nr. 165.469; RvS 1 december 2006, nr. 165.470).

3. Over de ontvankelijkheid

In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie op van niet-ontvankelijkheid wegens het ontbreken van het rechtens vereiste belang.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het administratieve dossier blijkt dat tegen verzoeker reeds eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten werden uitgebracht, met name op 27 maart 2009, 31 augustus 2009, 18 september 2009, 8 oktober 2009, 23 oktober 2009, 16 november 2009 en 2 juli 2010. Uit het administratief dossier blijkt niet dat deze eerdere bevelen werden aangevochten en dit wordt tevens niet betwist door de verzoeker. De eventuele schorsing en nietigverklaring van het bestreden bevel wijzigt bijgevolg de illegale verblijfssituatie van verzoeker niet en levert voor hem geen nut op omdat de verwerende partij de bevelen om het grondgebied te verlaten van 27 maart 2009, 31 augustus 2009, 18 september 2009, 8 oktober 2009, 23 oktober 2009, 16 november 2009 en 2 juli 2010 kan uitvoeren, vermits deze definitief zijn geworden (RvS 2 oktober 2003, nr.123.774; RvS 11 mei 2005, nr. 144.319). Er dient daarom te worden vastgesteld dat verzoeker geen wettig belang heeft bij de vordering (RvS 15 september 2003, nr.122.790).

Verzoeker heeft geen belang bij de vernietiging van het bestreden bevel.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend en tien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU